

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/2413/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121402897
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121402897.3

Uznesenie

B. súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Ing. G. D., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX M. XXX, zast. Z. kancelária N. I. & partners s.r.o., so sídlom J. I. XX/XX, XXX XX F., proti povinným: 1/ B. R., nar. X.XX.XXXX, bytom XXX XX M. XXX, 2/ H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. XXX, obaja zast. I. & I., advokáti, s.r.o., so sídlom T. H. XXX, XXX XX T. H., o vymożenie nepeñažného plnenia, o návrhu povinných na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného 1/ voči výroku IV. a povinného 2/ voči výroku II. uzneseniu B. súdu H. H., sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, takto

rozhodol:

I. Súd m e n í výrok II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX tak, že súd podľa § 61k ods. X písm. d/ J. poriadku exekúciu voči povinnému 2/ z a s t a v u j e .

II. Súd z r u š u j e výrok IV. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX a vracia vyššiemu súdnemu úradníkovi na opätovné rozhodnutie.

III. Vo zvyšku zostáva uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, nedotknuté.

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 11.06.2021, domáhal od povinných 1/ a 2/ vymożenia nepeñažného nároku, na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 25C/201/2006 vydaného dňa 23.09.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 6Co/266/2011 zo dňa 09.11.2011.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 02.03.2022 rozhodnutie, ktorým exekúciu voči povinnému 1/ zastavil (výrok I), návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie zamietol (výrok II.), oprávnenému ani povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal (výroky III. a IV.). Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, 2, 5 a § 61l ods. 3 a 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 57 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej i len „Stavebný zákon“).

3/ Povinní 1/ a 2 v návrhu na zastavenie exekúcie namietali, že oprávnený nemal právo podať návrh na vykonanie exekúcie, keďže m.i. si nárok priznaný exekučným titulom vymáha po 10-ich rokoch. Vyšší súdny úradník poukázal na ust. § 110 ods. 1 OZ, podľa ktorého sa pohľadávka premlčuje po lehote 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Pokiaľ bol exekučný titul vydaný v roku 2011 (vykonateľnosť nastala dňa 19.12.2011), oprávnený sa mohol domáhať svojho práva (podaním návrhu na vykonanie exekúcie) až do uplynutia tejto lehoty. Paričná lehota (v rozsudku určená ako 3 dni) je lehota, počas ktorej má povinný možnosť plnenia („dobrovoľné splnenie povinnosti“) bez hrozby sankcie. Pokiaľ povinný v danej lehote nesplní dobrovoľne povinnosť priznanú exekučným titulom,

ten sa stáva vykonateľným a oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému. Povinní považovali exekúciu za nedôvodnú i preto, že nikdy nebránili oprávnenému v splnení povinnosti priznanej exekučným titulom. Vyšší súdny úradník posúdil, že je práve povinnosťou strany, ktorej bola uložená povinnosť, umožniť jej splnenie oprávnenému. To je možné buď v rámci 3-dňovej paričnej lehoty, alebo po vykonateľnosti titulu, kde však povinný na seba berie riziko možnosti znášať exekúciu. Oprávnený, disponujúci exekučným titulom, ani nemusí žiadať od povinného uskutočnenie konkrétnych krokov na zabezpečenie práv priznaných titulom, ale práve naopak, povinný aktívnym konaním plní povinnosť z priznaného titulu pod hrozbou podania návrhu na vykonanie exekúcie. Opačný výklad by viedol k absurdným záverom, kde by napr. povinný, ktorému bola uložená povinnosť uhradiť oprávnenému určitú peňažnú sumu, namietal, že nikdy nebránil oprávnenému, aby si tieto titulom priznané peňažné prostriedky svojim aktívnym prístupom určitým spôsobom získal (s výnimkou podania návrhu na vykonanie exekúcie). To, že oprávnený podľa názoru povinného neinicioval skoršie konanie pred stavebným úradom, samo o sebe nespôsobuje nevykonateľnosť titulu. Vyšší súdny úradník preto nesúhlasil ani s názorom povinných, že oprávnený mohol podať návrh na vykonanie exekúcie až po právoplatnom rozhodnutí stavebného úradu. Ak by oprávnený nepodal návrh na vykonanie exekúcie v premlčacej lehote, nakoľko za istých špecifických podmienok by stále čakal na právoplatné rozhodnutie stavebného úradu, vymoženie jeho práva priznaného titulom by sa v prípade použitej námietky premlčania v exekučnom konaní výrazne oslabilo. Z exekučného titulu vyplýva, že povinný musí znášať vstup oprávneného na pozemok a síce v rozsahu právoplatného rozhodnutia stavebného úradu. V danej veci ide nepochybne o drobnú stavbu a podľa stavebného zákona (§ 57 ods. 1) je predsa oprávnený v danom prípade povinný oznámiť danú skutočnosť stavebnému úradu, ktorý po určitej dobe vydá rozhodnutie. Dané rozhodnutie je tak síce predpokladom na úspešné realizovanie povinnosti uloženej exekučným titulom, v žiadnom prípade však samo o sebe neznamená, že daný titul je do rozhodnutia stavebného úradu nevykonateľný. Na základe vyššie uvedeného nemal ani Krajský súd v Žiline vo výroku svojho rozsudku za potrebné, viazať ho s rozhodnutím stavebného úradu vydanom v administratívnom konaní do budúcnosti. Pokiaľ výrok rozhodnutia súdu ako exekučného titulu obmedzuje vlastnícke právo povinného tak „že je povinný strpieť na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnom rozsahu“, predpokladá sa, že povinný má strpieť uvedenú povinnosť až do času právoplatného rozhodnutia stavebného úradu, ktorým je podmienené splnenie účelu rozhodnutia súdu.

4/ Povinný 1/ ďalej namietal, že exekúcia je nedôvodná, nakoľko už nie je vlastníkom predmetnej parcely a objektívne nemôže splniť povinnosť priznanú exekučným titulom. Vyšší súdny úradník mal aj predložený listu vlastníctva za preukázané, že výlučným vlastníkom parcely 745/2 je povinný 2/ v spoluvlastníckom podiele 1/1. Povinnosť priznaná exekučným titulom - nepeňažné plnenie - nie je naviazaná na konkrétnu osobu, ale na jej vlastnícky podiel k danej nehnuteľnosti (povinnosť by mohla „prejsť“ z povinného 1/ na dediča, resp. nového vlastníka). V zmysle exekučného titulu boli povinný 1/ a povinný 2/ ako vlastníci parcely povinní strpieť konkrétnu povinnosť. Keďže z listu vlastníctva vyplýva, že povinný 1/ nie je vlastníkom pozemku (žaden spoluvlastnícky podiel), ku ktorému sa viaže povinnosť priznaná titulom, nie je možné voči takejto osobe viesť exekúciu a preto postupom podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku vyšší súdny úradník exekúciu voči povinnému 1/ zastavil. Vo vzťahu k povinnému 2/ však vyšší súdny úradník nedospel k záveru, že by preukázal naplnenie dôvodu/dôvodov uvedených v ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

5/ Výroky o trovách (III. a IV.) vyšší súdny úradník odôvodnil tak, že nakoľko návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie nevyhovelo a voči povinnému 1/ exekúciu zastavil, obe strany mali vo vzťahu k trovám rovnaký pomer úspechu vo veci a preto postupom podľa § 255 ods. 2 CSP nepriznal trovy žiadnej zo strán.

6/ Voči výroku IV. podal povinný 1/ sťažnosť a voči výroku II. podal sťažnosť povinný 2/. Napadnuté rozhodnutie považoval povinný 2/ za principiálne neakceptovateľné a extrémne formalistické z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a hodnotenia skutkových okolností. Základnou podmienkou každého návrhu na vykonanie exekúcie (nútený výkon), a to musí oprávnený preukázať, že si povinný nesplní svoju povinnosť dobrovoľne. Nemožno to zamieňať s tým, že by oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie kedykoľvek, teda i za stavu, ak by sa subjektívne či hypoteticky domnieval, že výkon rozhodnutia môže byť ohrozený tým, že povinný si svoju povinnosť nesplní (iné je to v prípade podania určovacej žaloby v zmysle § 132 písm. c/ CSP, kedy postačuje na preukázanie naliehavého právneho záujmu i to, že právo môže byť ohrozené). Pokiaľ bolo dosiaľ preukázané, že zo strany povinného 2/ nedošlo žiadnym spôsobom k mareniu práva oprávneného priznaného súdnym rozhodnutím, niet

zákonného právneho dôvodu na podanie návrhu na začatie exekúcie (tobôž nie na začatie a vedenie exekúcie). Namietal, že súdu uniká reálne existujúca a v konaní ním preukázaná skutočnosť, že oprava oplotenia už v súčasnosti nie je objektívne možná a teda exekučný titul stratil pre oprávneného právny a skutkový základ. V inom konaní oprávnený už získal majetkovú náhradu za, ako sám tvrdil, zničené - neopraviteľné oplotenie, a to sumu 5 235,13 Eur (spolu s trovami a úrokmi z omeškania 24 757,09 Eur), o čom svedčí spis Okresného súdu Žilina sp. zn. 18C/13/2008, najmä rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 12.10.2017 a rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8Co/97/2018 zo dňa 30.09.2019. Exekučný titul svedčiaci povinnosti viazanej ku skutočnosti opravy oplotenia je neuplatniteľný, nakoľko už nemá žiadne faktické právne opodstatnenie. Ak sa teda exekučný titul a povinnosť vo výroku viaže na opravu plotu, pričom je nesporné, že plot sa už nedá opraviť (tzn. musí byť postavený nový), je titul bezpredmetný a povinnosť nevykonateľná.

7/ Činnosť (stavebná) realizácie odstránenia (či výstavby oplotenia) je spojená so špeciálnou právnou úpravou založenou ustanoveniami stavebného zákona (najmä § 88 a § 135 zákona č. 50/1976 Zb.). Je na samotnom oprávnenom, ak sa ako stavebník (ako vlastník) rozhodne na oplotení danú činnosť vykonávať (a ak je na takúto činnosť potrebná súčinnosť vlastníkov susedných pozemkov). Na žiadosť stavebníka koná už výlučne len pri špeciálnej pôsobnosti zo zákona príslušný stavebný úrad (nie súd). Správnosť tohto postupu je preukázaná i v ešte prebiehajúcim stavebnom konaní začatým práve na žiadosť oprávneného - ako stavebníka, v ktorom povinný 2/ nespochybňuje právo oprávneného na danú činnosť. Stavebný úrad už nemá dôvod požadovať preukázanie vlastníctva stavby (oplotenia) a ani toho, či je povinný 2/ ako sused povinný niečo strieť, ale zaoberá sa už len faktickou možnosťou realizácie tejto stavby (a ak je na hranici pozemkov, i vzťahom k vlastníkom susedného pozemku). Stavebný zákon nevyžaduje od stavebníka akékoľvek preukázanie povinnosti suseda takúto činnosť na stavbe zrealizovať (i opravu), teda ak o vlastníctve oplotenia niet pochýb (existuje dôkaz), stavebný úrad potom koná v rámci osobitnej právnej úpravy (§ 135 SZ). Výsledok konania je potom spojený len s aktivitou oprávneného, ako stavebníka. Práve pre jeho pasivitu bolo konanie stavebného úradu prerušené už viackrát, čo preukazoval podaniami obce Rudina zo dňa 30.09.2021, a naposledy zo dňa 15.03.2022 (konanie prerušené do dňa 31.05.2022). Stavebný úrad rozhodnutím zn. 735/2020-02 zo dňa 12.01.2021 uložil povinným 1/ a 2/ aio vlastníkom parcely č. 745/2, aby strpel výkon prác spojených s odstránením oplotenia nachádzajúceho sa na parcelách 745/2 a 741/1 zo svojho pozemku. Napriek tomu, že stavebný úrad žiadosti oprávneného vyhovel, oprávnený podal voči rozhodnutiu odvolanie, o ktorom rozhodol Okresný úrad Žilina dňa 06.05.2021 tak že zrušil rozhodnutie obce a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Od daného času nové rozhodnutie obec Rudina nevydala a teda oprávnený ešte nepristúpil ani k odstráneniu plotu a ani k žiadnej jeho oprave, o ktorej hovorí exekučný titul. Povinný 2/ ďalej dodal, že je pravdou, že žalobca po súdnom konaní môže podať exekučnému súdu návrh kedykoľvek počas 10 ročnej premĺčacej lehoty (aj po nej), ale z praktického hľadiska bez toho, aby ho k tomu najskôr vyzval, vzhľadom na špecifikačnú nepeňažnú pohľadávku či povinnosť, aby na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere umožnil vstup za účelom opravy plotu (ktorá už ani nie je možná), nemá odkiaľ vedieť kedy od nich žiada splnenie takejto povinnosti a vyhnúť sa tak exekučnému konaniu. Oprávnený ho nikdy (ani v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie) nevyzval k povinnosti podľa exekučného titulu, naopak, sám sa najskôr obrátil na správny orgán, aby mu prikázal opatrenia k strpeniu realizácie odstránenia (nie opravy) plotu. Tvrdenia, že by mu v tom mal povinný 2/ brániť, sú tak absolútne nepodložené a vymyslené. Správny orgán (Okresný úrad Žilina) v zhode s tvrdeniami povinného 2/ uviedol, že sám zistil, že odvolateľ ako úspešná strana v súdnom konaní svoj zámer opraviť plot (ktorým sa ohradzoval v súdnych konaniach) počas 10-tich rokoch vôbec nevyužil a neurobil nič pre opravu, ani odstráneniu plotu. Podľa povinného 2/ tak konajúci súd absolútne opomenul už preukázanú prekonanú existenčnú väzbu medzi exekučným titulom a správnym rozhodnutím stavebného úradu, teda že oprávnený musí mať rozhodnutie už len výlučne stavebného úradu - správneho orgánu (v rámci neho potom i prípadne rozhodnutie o povinnosti povinného 2/ strieť vstup na pozemok v zmysle stav. zákona - ako samostatný exekučný titul. Dané sám oprávnený potvrdzuje, keď uvádza citát z exekučného titulu, kde mu to krajský súd prikazuje. Zopakoval, že nebránil a ani nebude brániť oprávnenému s nevyhnutným vstupom stavebníka za účelom odstránenia oplotenia, práve naopak, z dôvodu, že dnešný pretrvávajúci stav oplotenia už ohrozuje jeho majetok (prípadne i zdravie a život). Zásadný dôvod zastavenia exekúcie teda je jednak postoj povinného 2/ v prebiehajúcim stavebnom konaní a ďalej to, že exekučný titul nemožno už v súčasnosti vykonať, a novým môže byť len ten, ktorý bude vydaný v stavebnom konaní. Ani oprávnený neuvádza vôbec nič k tomu, že by mu povinný 2/ niekedy bránil v realizácii stavby. Exekučný titul je síce vykonateľný, ale jednoznačne vymáhateľnosti bráni už jeho neupotrebitelnosť na aktuálny stav. Vyšší súdny úradník nesprávne pochopil, čo návrhom namietal -

rozsudok vykonateľný je, ale sú tu okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku podľa § 61 ods. 1 Exekučného poriadku.

8/ Zároveň považoval napadnuté rozhodnutie za striktné formalistické, ktoré neberie ohľad na jedinečné skutočnosti a aj spravodlivosť, ale berie zreteľ iba na znenie exekučného titulu bez ohľadu na jeho materiú a potrebné súvislosti. Úlohou súdu v podmienkach materiálneho právneho štátu je nájsť také riešenie, ktoré je v súlade so všeobecnou ideou spravodlivosti, resp. v súlade s prirodzeno-právnymi princípmi. Súd teda musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musia smerovať k spravodlivému výsledku. Je nevyhnutné si uvedomiť osobitosť nepeňažného plnenia - umožnenia vstupu na pozemok za účelom opravy plotu, kedy žalobca mal robiť všetko pre to, aby docielil to, o čo žiadal súd. Žalobca predsa chcel, aby mu bol umožnený vstup za účelom opravy, tento spor vyhral, ale následne bol 10 rokov nečinný a neurobil ani len náznak, že by chcel plot opraviť. Dnes sám vykonáva aktivity na odstránenie oplotenia. Umožnenie vstupu zo strany povinného 2/ na vykonanie opravy oplotenia a aktivity oprávneného na tento účel, sú spojené nádoby a sú vecne, miestne a časovo späté. Pokiaľ nie je záujem plot opraviť (či už v lehote 3 dní od právoplatnosti alebo kedykoľvek potom), resp. tento nie je druhej strane známy (čo musí preukázať oprávnený v exekúcii), nemôže existovať ani povinnosť povinného 2/ takýto vstup mu umožniť. Mal zato, že v prípade napadnutého rozhodnutia ide o porušenie súdnej praxe, pretože ide o sofistikované odôvodnenie zjavnej nespravodlivosti a riadenie sa iba tkvením na pojme vykonateľnosť a jej vyznačenie na doložke vykonateľnosti. Takýto prístup je ústavne neakceptovateľný, súd musí v každom štádiu a v akomkoľvek type konaní rozhodovať spravodlivo a materiálne, práve to z neho robí výnimočný orgán ochrany práva. Exekúcia je teda neprípustná a jej vedenie nemá žiaden dôvod ani zmysel. Oprávnený mal v čase podania návrhu jednoznačnú, dokonca písomnú, vedomosť o tom, že povinný 2/ chce poskytnúť potrebnú súčinnosť na ním požadované odstránenie oplotenia, no napriek tomu nepochopiteľne inicioval exekučné konanie, ktorého predpokladom je marenie plnenia povinnosti. Vo vzťahu k vyššie uvedenému povinný 2/ žiadal, aby súd celkom zjavne nedôvodnú, objektívne nemožnú a až absurdnú exekúciu voči nemu zastavil a priznal mu právo na náhradu trov konania, ktoré povinným vznikli z dôvodu, ktorý možno oprávnenému jednoznačne pričítať. Žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie postupom podľa ust. § 250 ods. 2 CSP zrušil a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na nové konanie alebo zmenil tak, že exekúciu voči nemu zastaví. Náhradu trov konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie si uplatnil v celkovej výške 126,43 Eur (2 x 41,81 Eur + 10,87 Eur + 20 % DPH), ktorá zodpovedá dvom úkonom právnej služby - príprava a prevzatie a návrh na zastavenie exekúcie.

9/ Povinný 1/ vo svojej sťažnosti považoval výrok o trovách za nesprávny z dôvodu, že úspech by mal byť voči oprávnenému plný.

10/ Oprávnený považoval sťažnosťami napadnuté rozhodnutie za vecne správne, a to pokiaľ ide o všetky výroky. Oprávnený mal úspech 50%, pričom povinní 1/ a 2/ sú vo vzťahu matka a syn. V prípade, ak by sa odvolací súd nestotožnil so správnosťou výrokov prvostupňového rozhodnutia o náhrade trov konania a priznal by povinnému 1/ nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, v takom prípade náležia trovy konania aj oprávnenému a to voči povinnému 2/, keďže tento nebol v konaní úspešný. Pokiaľ ide o samotný návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie, tento považoval aj naďalej za nedôvodný. Povinný 2/ dlhodobo bráni oprávnenému v akejkoľvek činnosti smerujúcej, či už k sanácii, oprave alebo odstráneniu oplotenia, ktoré je dlhodobo v havarijnom stave. Uvedené pritom vyplýva zo všetkých listín, ktoré oprávnený doložil spolu s vyjadrením k návrhu povinných na zastavenie exekúcie. Podľa nich sa povinný 2/ vehementne v akýchkoľvek konaniach, ktoré oprávnený iniciuje, bráni sanácii oplotenia, ktoré je v havarijnom stave a ktorý stav spôsobili povinní. Či už je to správne konanie na stavebnom úrade Obce Rudina alebo exekučné konanie, povinný 2/ nikdy neposkytol súčinnosť, voči rozhodnutiam neustále podáva námietky, sťažnosti, návrhy v ktorých sa realizácii akýchkoľvek stavebných prác vehementne bráni, pričom nie je relevantné či ide o opravu alebo o zbúranie oplotenia. Za absurdnú považoval argumentáciu povinného 2/, že ho mal oprávnený pred iniciovaním exekučného konania vyzvať na dobrovoľné splnenie si povinnosti, keď už v správnom konaní na stavebnom úrade v Obci Rudina, sa povinný 2/ uloženiu mu opatrení na susednom pozemku bránil. Spor medzi oprávneným a povinným 2/ sa začal roku 2005 keď povinní podkopali plot právnej predchodkyne oprávneného stojaci na jej pozemku. Obec Rudina dňa 29.09.2006 vydala rozhodnutie, ktorým nariadila povinným obnoviť predošlý stav na oplotení právnej predchodkyne oprávneného. Nakoľko si povinní uloženú povinnosť dobrovoľne nespĺnili, podala právna predchodkyňa oprávneného návrh na vykonanie exekúcie, ktorá bola nakoniec po niekoľkých rokoch zastavená. Medzičasom

nadobudol právoplatnosť rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/266/2011 z 9.11.2011 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina, č. k. 25C/201/2006 - 515 z 29.03.2011, ktorý uložil povinným povinnosť umožniť oprávneným vstup na pozemok KNC 745/2 a to v nevyhnutnej miere a na nevyhnutnú dobu za účelom opravy plotu postaveného medzi pozemkami KNC 745/2 a KNC 741/1. Ani tieto rozhodnutia povinní nerešpektovali, preto oprávnený začal podnikať právne kroky smerujúce k sanácii daného stavu vlastnými silami. Z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/266/2011 zo dňa 09.11.2011 vyplývalo, že sa má oprávnený najprv obrátiť na stavebný úrad a rekonštrukciu oplotenia ohlásiť. Nakoľko však uvedené nebolo možné bez súčinnosti povinných, pre stiesnené pomery na mieste samom (čo dokladoval), obrátil sa oprávnený na Obec Rudina so žiadosťou o umožnenie vstupu na pozemok povinných. Listom zo dňa 25.03.2020 Obec Rudina vyzvala oprávneného na podanie žiadosti o stavebné povolenie. Na námietku oprávneného Obec Rudina listom zo dňa 18.09.2020 oznámila, že trvá na svojom stanovisku a vyžaduje stavebné povolenie namiesto ohlásenia. Obec Rudina následne na základe žiadosti oprávneného vydala rozhodnutie, ktorým povinným uložila, aby strelili vykonanie prác spojených s odstránením oplotenia nachádzajúceho sa na parcelách povinných. Voči nemu podal oprávnený odvolanie a požadoval určiť podmienky na umožnenie vstupu na pozemok tak, aby bolo možné sanačné práce realizovať. V odvolaní oprávnený neuspel a odvolací orgán mu ešte prirážil, keď nariadil prvostupňovému orgánu, aby v ďalšom konaní po oprávnenom požadoval splnenie ďalších podmienok. Keďže oprávnený nevidel zmysel v ďalšom vedení správneho konania rozhodol sa využiť iný prostriedok nápravy a podal návrh na vykonanie exekúcie.

11/ Z vyššie popísaného skutkového stavu je zrejmé, že tvrdenia povinného 2/, o nečinnosti oprávneného (9 rokov) sú nepravdivé. Sled všetkých krokov oprávneného a jeho právnej predchodkyne učiných v priebehu posledných 15 rokov svedčí o tom, že sa oprávnený a jeho právna predchodkyňa domáhali nápravy stavu, ktorý povinní sami spôsobili, pričom využívali všetky možné právne prostriedky na nápravu avšak vždy bezúspešne, o čom svedčí aj posledná ich v tomto konaní podaná sťažnosť. Napríklad na pojednávaní 25C/201/2006 z 11.2.2009 sa sám odporca H. X. vyjadril: "pokiaľ je vo vlastníctve mojej matky, nebudeme nikomu dovoľovať vstupovať na náš pozemok, aby náš plot opravoval." Ďalej právny zástupca odporcov JUDr. Bohuslav Majchrák sa na pojednávaní 25C/201/2006 z 21.4.2010 vyjadril: "Ja zastávam názor, že každú vec je možné opraviť, tento plot nevynímajúc." V prípade potreby navrhli súdu pripojenie vyššie uvedených spisov. Exekúcia, sp. zn. 20Er/1279/2010, bola zastavená (podľa názoru oprávneného bezdôvodne) a preto sa oprávnený po rokoch konečne rozhodol niečo s plotom urobiť. Podával množstvo žiadostí na stavebný úrad Rudina, kde ho odporúčili vec riešiť súdnou cestou, o čom na dôkaz predložil odpoveď obce Rudina z 30.07.2019. Oprávnený nemohol opravu vykonať, keď nemal prístup na pozemok povinných a nemal ani žiadnu vedomosť o tom, že povinný chce poskytnúť súčinnosť. Zo všetkých listín a dôkazov, ktoré primárne oprávnený predložil spolu s vyjadrením k návrhu na zastavenie exekúcie vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne. Tvrdenia povinného 2/, že v administratívnom konaní v ktorom sa oprávnený domáhal uloženia opatrení na susednom pozemku vedenom pred Obcou Rudina nenamietal, je nepravdivé. Zo samotného Rozhodnutia Obce Rudina č.j. 735/2020 zo dňa 12.01.2021 /viď str. 2 bod. 11/ vyplýva, že s realizáciou stavebných prác a so vstupom na svoj pozemok nesúhlasil. Skutočnosť, že sa voči predmetnému rozhodnutiu neodvolal je irelevantná, keďže toto rozhodnutie bolo pre v prospech povinného 2/ a pre oprávneného nevykonateľné práve pre už spomínané stiesnené podmienky na pozemku povinného v rade 2/. Oprávnený preto nezmaril odvolaním sa voči rozhodnutiu Obce Rudina vlastné zámery plot sanovať. V takom znení ako bolo rozhodnutie vydané nemohlo byť oprávneným realizované. Žiaden zákon neurčuje poradie uplatnenia a je len na vôli oprávneného, ktorý z možných prostriedkov nápravy využije. Nakoľko administratívne konanie vedené na Obci Rudina neprinieslo oprávnenému želaný efekt, rozhodol sa pre využitie exekučných titulov vyššie uvedených a pre nútený výkon rozhodnutia, ktoré povinní nerešpektujú. Pozornosti oprávneného ušlo, že povinná v rade 1/ už nie je vlastníčkou susedného pozemku, minimálne voči povinnému v rade 2/ je však vedenie exekúcie plne odôvodnené. Argumentácia najmä povinného v rade 2/ v sťažnosti je nezmyselná, nezrozumiteľná, vnútorne rozporná a práve naopak založená až na absurdnom formalizme, kde chytanie za slovíčka vyúsťuje v absolútne nezmysly. Na základe vyššie uvedeného preto považoval podanú sťažnosť za nedôvodnú a navrhol odvolaciemu súdu rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdiť a priznať oprávnenému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Alternatívne navrhol výrok I. a II. uznesenia sp. zn. 76Ek/2413/2021 zo dňa 02.03.2022 potvrdiť a výroky III. a IV. o trovách konania zmeniť tak, že oprávnený má voči povinnému 2/ nárok na náhradu trov konania a trov odvolacieho konania v rozsahu 100% a povinná 1/ má voči oprávnenému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%

12/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

13/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

14/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

15/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami sudca preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinných 1/ a 2/ je dôvodná, pretože vyšší súdny úradník dospel vo vzťahu k výroku II. k nesprávnym právnym záverom a vo vzťahu k výroku IV. je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

16/ Vzhľadom k tomu, že voči povinnej 1/ bola exekúcia zastavená, vo veci samej (prípustnosti vedenia exekúcie) sa v sťažnosti bránil už len povinný 2/. Ten jej zastavenie odôvodňoval tromi zásadnými skutočnosťami, a to, že: a/ nebolo preukázané, že zo strany povinného došlo k mareniu práva oprávneného priznaného súdnym rozhodnutím, b/ vykonanie opravy oplotenia už nie je objektívne možné, čím exekučný titul stratil právny a skutkový základ, c/ činnosť odstránenia oplotenia je špeciálnou činnosťou podľa stavebného zákona, o ktorej nerozhoduje súd, ale stavebný úrad, v dôsledku čoho nemôže byť predložené rozhodnutie podkladom exekúcie na odstránenie oplotenia.

17/ Exekučným titulom (rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 25C/201/2006 z 29.03.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/266/2011 zo dňa 09.11.2021), bola povinným 1/ a 2/ uložená povinnosť umožniť navrhovateľom na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere vstup na pozemok Y. parc. č. XXX/X - záhrady o výmere XXX m², zapísaný na LV č. XXX pre kat. úz. M. na účel opravy plotu, postaveného medzi pozemkami Y. parc. č. XXX/X- záhrady o výmere XXX m², zapísaný na LV č. XXX pre k. ú. M. a Y. parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorí o výmere XXX m², zapísaný na LV č. XXX pre k.ú. M.. V uvedenej veci sa tak jedná o plnenie nepeňažnej povinnosti, ktoré plnenie je nezastupiteľné (len povinný 2/ ako vlastník pozemku môže umožniť oprávnenému vstup na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere).

18/ Sudca, na rozdiel od vyššieho súdneho úradníka, dospel k záveru, že pri exekúcii realizovanej umožnením vstupu oprávneného na pozemok vo vlastníctve povinného, pre posúdenie dôvodnosti začatia exekúcie nestačí tvrdenie oprávneného o neplnení povinnosti, ale je potrebná aj jeho ingerencia (súčinnosť). Ak má povinný uloženú povinnosť umožniť oprávnenému vstup na svoj pozemok, obmedzuje sa vlastnícke právo povinného (garantované Ústavou SR) a preto nemôže byť povinnosť realizovaná v neobmedzenom rozsahu. V exekučnom titule je povinnosť povinných definovaná tak, že vstup majú oprávnenému umožniť na nevyhnutnú dobu a v nevyhnutnej miere. Exekučný titul však neurčuje konkrétny rozsah takto stanovenej povinnosti (neurčuje dobu, ani mieru, ktoré sa považujú za nevyhnutné). Preto pre posúdenie dôvodnosti začatia exekúcie súd za relevantné považoval i oboznámenie povinných zo strany oprávneného s konkrétnymi parametrami realizácie opravy plotu (dobou a rozsahom/mierou opravy). Naopak, za nenáležité pre prejednávanú vec považoval prirovnanie vyššieho súdneho úradníka, že pri peňažnom plnení na splnenie svojej povinnosti povinný nepotrebuje poskytnúť súčinnosť oprávneného, nakoľko porovnával neporovnateľné. Kým plnenie peňažného dlhu je komisívna (aktívna) činnosť, ku ktorej povinný skutočne nepotrebuje (predexekučnú) výzvu oprávneného, ak ten disponuje exekučným titulom, v tomto prípade je predmetom omisívne plnenie, pri ktorom povinný nemôže bez poskytnutia súčinnosti poznať rozsah a čas, na ktorý má umožniť vstup oprávneného na svoj pozemok.

19/ Oprávnený tvrdil, že povinní vedomosť o jeho zámere sanovať oplotenie mali, nakoľko boli účastníkmi administratívneho konania, v ktorom sa domáhal na Obci Rudina nariadenia im zabezpečovacích prác na ich pozemku. Také oboznámenie však podľa názoru súdu nemožno považovať za relevantné, nakoľko v uvedenom konaní sa oprávnený nedomáhal opravy, ale zbúrania plotu. V tejto súvislosti súd poukazuje na nesprávnosť argumentácie oprávneného, že pre účely splnenia povinnosti nie je podstatným, či sa má plot opraviť alebo zbúrať. Exekučný titul sa týka len povinnosti umožniť

vstup za účelom opravy plotu, nie jeho zbúrania. Z exekučného titulu (viď odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/266/2011 zo dňa 09.11.2011) tiež vyplýva, že nie je možné opravu plotu bez ohlásenia na stavebnom úrade, realizovať. Splnenie tejto požiadavky oprávnený netvrdil, naopak, z jeho vyjadrenia vyplýva, že stavebný úrad mu uložil požiadať o stavebné povolenie (ohlásenie tak nebolo postačujúce), pričom ani také rozhodnutie oprávnený nepredložil. Na tomto mieste musí sudca konštatovať nesprávnosť záveru vyššieho súdneho úradníka, že povinný 2/ má strpieť uloženú povinnosť až do času právoplatného rozhodnutia stavebného úradu, ktorým je podmienené splnenie účelu rozhodnutia súdu. Oprávnený totiž môže na pozemok povinného 2/ vstúpiť len za účelom opravy plotu, a teda ohlásenie drobnej stavby musí predchádzať vstupu oprávneného na pozemok povinného 2/.

20/ Za neopodstatnené sudca považoval i tvrdenia oprávneného o vehementom bránení povinných umožniť oprávnenému vstup na ich pozemok, ktoré zdôvodňoval obranou povinných v exekúcii vedenej pod sp. zn. 20Er/1279/2010 (na podklade exekučného titulu - rozhodnutia Obce Rudina o uvedenie poškodeného plotu do pôvodného stavu), ktorá exekúcia bola nakoniec zastavená, postojom povinných v stavebnom konaní a vyjadreniami povinných v súdnom konaní pred Okresným súdom Žilina, ktorého výsledkom bol exekučný titul (sp. zn. 25C/201/2006). Ani jedno z uvedených tvrdení nie je dôkazom o neplnení povinnosti uloženej exekučným titulom. Exekúcia vedená pod sp. zn. 20Er/1279/2010 sa viedla na vymoženie inej povinnosti, na podklade iného exekučného titulu. Rovnako sú bez právneho významu aj tvrdenia povinných v konaní 25C/201/2006 (v ktorom bol vydaný exekučný titul, na podklade ktorého sa vykonáva táto exekúcia), v ktorom prezentovali svoj názor nepustiť oprávneného na svoj pozemok. Pre exekučný titul je rozhodujúci skutkový stav ku dňu jeho vyhlásenia, resp. vydania (§ 217 ods. 1 CSP), teda stav pred začatím exekučného konania. Neznačená to však, že po vzniku exekučného titulu je stav a postoj povinného 2/ nemenný. Preto ak z návrhu na zastavenie exekúcie vyplývalo, že povinný 2/ sa nebráni splneniu povinnosti, už nebol podstatný jeho skorší postoj v základnom konaní. Zmyslom podania návrhu na vykonanie exekúcie totiž nemá byť prevencia pred porušením povinnosti, ale (konkrétne) neplnenie povinnosti. Ani postoj povinných v stavebnom konaní, ktorý oprávnený preukazoval rozhodnutím Obce Rudina, č.j. 735/2020 z 12.01.2021, nemohol byť spôsobilý preukázať tvrdenia oprávneného, nakoľko v uvedenom konaní sa oprávnený domáhal inej povinnosti - strpieť vstup na pozemok povinných za účelom odstránenia oplotenia. Preto bez súčinnosti spočívajúcej v oboznámení povinného 2/ (resp. povinných 1/ a 2/ v čase, keď obaja boli vlastníkami pozemku KNC parc. č. XXX/X, zapísaného na LV č. XXX pre k.ú. M.) s konkrétnymi podmienkami realizácie opravy oplotenia, najmä doby, počas ktorej má oprava trvať a rozsahu oprav, nemožno uvažovať o neplnení povinnosti z exekučného titulu.

21/ Zhrnúc uvedené oprávnený nepreukázal, že by si povinný 2/ neplnil svoju povinnosť podľa exekučného titulu. Túto povinnosť ani nebolo možné bez oboznámenia podmienok vstupu zo strany oprávneného realizovať a jeho predpokladom bolo i ohlásenie vykonania opravy plotu pred stavebným úradom. V súčasnosti však už z vyjadrení účastníkov exekučného konania a dokladov týkajúcich sa stavebného konania vyplýva potreba plot odstrániť (podľa vyjadrení oprávneného je pre splnenie povinnosti povinným 2/ v zásade jedno, či sa plot opraví alebo zbúra), hoci taká aktivita oprávneného nebola predpokladom uloženia povinnosti v exekučnom titule. Pokiaľ nie je zo strany oprávneného záujem plot opraviť, nemôže existovať ani povinnosť povinného 2/ mu taký vstup umožniť na základe predloženého exekučného titulu. Povinný 2/ bez vedomosti - kedy a v akej miere má oprávnenému umožniť vstup na účely opravy plotu, nemohol splniť svoju povinnosť dobrovoľne a vyhnúť sa tak exekučnému konaniu. Oprávnený preto nenaplnil predpoklady pre dôvodné začatie exekučného konania, čo predstavuje okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, na základe čoho sudca postupom podľa § 250 ods. 2 CSP rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vo výroku II. zmenil tak, že exekúciu voči povinnému 2/ zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku.

22/ Za dôvodnú považoval sudca i sťažnosť povinnej 1/ voči výroku IV., ktorým vyšší súdny úradník rozhodol, tak že „povinnému nepriznáva nárok na náhradu trov právneho zastúpenia“. Z odôvodnenia vyplýva, že o trovách rozhodol podľa pomeru úspechu účastníkov konania, bez ohľadu na to, že na strane povinného vystupovali dvaja účastníci, a teda nie je zrejmé, či sa týka oboch povinných alebo len jedného z nich. Každý výrok musí obsahovať jasné, stručné a zrozumiteľné vyjadrenie toho, ako sa rozhodlo vo veci, ktorá je predmetom konania, teda jednoznačnú konkretizáciu práva, ktoré bolo priznané, alebo povinnosti, ktorá bola uložená. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Ak výrok rozhodnutia také požiadavky nespĺňa, je namieste ho v sťažnosťou dotknutej časti zrušiť. Preto sudca

výrok IV. zrušil podľa § 250 ods. 2 CSP. Vo vzťahu k nepriznaniu náhrady trov oprávnenému (výrok III.) sudca rozhodnutie nezrušil, nakoľko nebola voči nemu podaná sťažnosť, pričom za sťažnosť nemožno považovať návrh oprávneného na priznanie trov v rámci vyjadrenia k sťažnosti povinných. Navyše z výsledku sporu vyplynul v sťažnostnom konaní jeho celkový neúspech vo veci. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník opätovne rozhodne o trovách povinných 1/ a 2/ (vrátane sťažnostného konania). Zároveň rozhodne i o trovách súdneho exekútora, keďže exekúcia bola v celosti zastavená.

23/ Nakoľko výroky I. a III. neboli sťažnosťou napadnuté, zostali rozhodnutím o sťažnosti nedotknuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).